

Begrundelse

Staten, amterne og kommunerne bruger i lighed med private forskellige bekæmpelsesmidler. I forbindelse med forureningssagen fra Ejstrupholm i Jylland sidste år kom det frem, at forureningen var opstået som følge af en offentlig myndigheds overforbrug af bekæmpelsesmidler.

Da det offentlige efterhånden ejer store arealer landet over, kan det ikke være uden betydning, i hvilken grad offentlige myndigheder bruger bekæmpelsesmidler.

Svar (23/1 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Inden for staten anvendes bekæmpelsesmidler blandt andet af DSB, i statsskovene, hos forsvaret og på kirkegårde.

DSB har begrænset anvendelsen af pesticider og anvender i dag alene glyphosat, som Miljøstyrelsen ikke anser for at udgøre en risiko for grundvandet. DSB's forbrug af dette stof udgør godt 0,5 pct. af landsforbruget. DSB har forsøgt at finde alternativer, men vurderer, at der på kortere sigt ikke er realistiske alternativer til kemiske ukrudtsmidler i større målestok.

Skov- og Naturstyrelsen har siden 1982 haft et sæt økologiske retningslinjer, der bl.a. har til hensigt at begrænse forbruget af bekæmpelsesmidler ved skovdrift. I perioden 1992-94 blev der i gennemsnit anvendt i alt ca. 2.700 kg bekæmpelsesmidler, svarende til ca. 0,2 promille af landsforbruget. 92 pct. af forbruget var ukrudtsmidler. Statsskovbruget stoppede allerede i 1994 for brugen af de bekæmpelsesmidler, herunder atrazin, som var sat på forbudslisten i bilag 2 til lov om kemiske stoffer og produkter.

Forsvaret har som generel politik at begrænse anvendelsen af bekæmpelsesmidler, f.eks. ved anvendelse af flis og afbrænding. Som led i etableringen af et miljøstyringsystem er forsvaret ved at udarbejde en oversigt over forbruget af bekæmpelsesmidler fordelt på kaserner m.v. Den samlede oversigt vil foreligge medio 1996 og skal bruges til at vurdere mulighederne for at begrænse forbruget yderligere.

På statslige kirkegårde må der ikke benyttes ukrudtsmidler.

Der foreligger ingen oplysninger om det samlede forbrug af bekæmpelsesmidler hos kom-

muner og amter. Mange kommuner og amter har taget initiativ til at nedsætte forbruget af bekæmpelsesmidler i parker og på andre offentlige arealer.

Spm. nr. S 647

Til ministeren for udviklingsbistand (13/1 95) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for i fremtiden at undgå, at Danida-projekter mislykkes i det omfang, det er sket med den nye vej i Zambia, og hvilke initiativer agter ministeren at tage i den konkrete sag for at få problemerne løst?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende den 13. januar 1995, at Danida har støttet et vejprojekt i Zambia til en samlet pris på 225 mio. kr.

Det viser sig efter bare et par måneder, at asfalten slår revner, og der er nu opstået strid om ansvaret for dette mellem sagens implicerede parter.

Der bør i fremtidige projekter ikke kunne ske en sådan ansvarsforflygtigelse som i den konkrete sag, og problemerne bør løses så hurtigt som overhovedet muligt bl.a. af hensyn til de mange penge, som projektet har kostet.

Svar (20/1 95)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Der er tale om et regionalt projekt omfattende istandsættelse og i et vist omfang rekonstruktion af 220 km vej mellem Chingola og Kapiri-Mposhi, som forbinder det centrale Zambia med kobberbæltet i det nordlige Zambia. Projektet blev godkendt af Finansudvalget i 1991 med en bevilling på 220 mio. kr. Efter licitation blev der indgået kontrakt med Phønix A/S vedrørende entreprenørarbejderne og med et joint venture mellem Kampsax og Carl Bro om design og tilsyn med arbejdet.